

РЕШЕНИЕ

№ 41308

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1246** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - чл. 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1, чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на И. Г. Б. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.4 чрез адвокат В. В.- САК срещу ЗАПОВЕД № 5/17.01.2025г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите (КЗП), с която му е прекратено служебното правоотношение, поради съкращаване на длъжността.

С жалбата се иска оспорената заповед да бъде прогласена за нищожна, алтернативно да бъде отменена като незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон, административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Касателно процедурата твърди, че липсват мотиви, както и че датата и часа на връчване на предизвестие и заповедта са идентични. На следващо място се твърди, че не е извършено реално съкращаване на длъжността, тъй като тя е продължавала да съществува като нормативно определена позиция и като система от функции, не е премахната, нито е изменена в значителна степен, равнозначна на премахване. Прави се оплакване, че в редакциите на Устройствения правилник, функциите на Главна дирекция „Контрол на пазара“ остават непроменени, функциите на регионалните дирекции и тези на новопредвидените териториални звена са идентични, поради което счита, че не е налице съществена промяна на реструктурирането в тази му част. Визирано е, че не е спазена процедурата по чл. 333, ал.1 КТ във връзка с Наредба № 5 от 20.02.1987г. за болестите, при които работниците боледуващи от тях, имат особена закрила. Позовава се на Закон за защита от дискриминация и Директива

2000/788/ЕО, решение от 09.03.2017г. по дело С-406/15, М. на СЕС и решение № 5818 от 02.06.2023г. по адм. дело 133/2023г. на ВАС. Навежда се и довода за нарушение на разпоредбата на чл.6, ал.1 от АПК, тъй като е налице прекратяване на служебното правоотношение с държавен служител при запазване функциите на длъжността, а така извършената промяна не може да мотивира легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ. Изтъква се, че недобросъвестното поведение на органа по назначаването се установява и от това, че на други служители на КЗП е предложено да преминат на длъжност с идентични функции. С оглед изложеното се моли- да се уважи жалбата.

В съдебно заседание- жалбата се поддържа от процесуалния представител –адв. П.. Прави се искане за присъждане на разноски по делото. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Председателят на комисията за защита на потребителите, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт П. - прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения, че с новото длъжностно разписание, длъжността заемана от жалбоподателя и единствена такава в регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. е била премахната и не съществува. В подкрепа на твърдението си се позовава на Заповед № 376/09.01.2025г., с която са създадени 9 териториални отдела, както и че регионалните дирекции са заменени с териториални, но за С. такова звено не е предвидено, поради което длъжността „директор“ на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара“ не съществува и не е заемана от друго лице с длъжностна характеристика, друга или сходна длъжност. Визира, че няма процесуални нарушения, тъй като оспорената заповед от 17.01.2025г. е връчена при отказ, който е удостоверен с подписите на четирима свидетели. В тази връзка се позовава на решение № 386/31.10.2011г. по гр. дело № 1309/2010г. на ВКС, IV г. о., постановено по чл. 290 ГПК, в което е прието, че законът /чл. 335 КТ/ не предвижда изискване отказът на служител да получи заповедта за прекратяване на служебното правоотношение задължително да бъде отразен върху самата заповед, като отказът може да бъде установен с всички доказателствени средства. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорен факта, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят ИВЛ Г. Б. е заемал длъжността „Директор“ на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара“, с ранг III младши.

С оспорената заповед № 5/17.01.2025г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите, служебното правоотношение на И. Б. е прекратено на основание чл.106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл за длъжността „Директор“ на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара“, едностранно от органа по назначаването, с предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 20.01.2025г. (л.11 от делото). На 17.01.2025г. на И. Б. е връчено предизвестие за прекратяване на служебното му правоотношение, считано от 20.01.2025г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността (л.10 от делото).

От представена в съдебното производство от ответника заповед № 376/09.01.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (л.157) се установява, че на основание чл. 51 от Закона за администрацията, чл. 8 ал. 1 и ал. 2, т. 4 и чл. 13 т. 1 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и индустрията и на

нейната администрация е изменено длъжностното разписание. Видно от посочената заповед е, че към Главна дирекция „Контрол на пазара“ са създадени следните отдели: Отдел „Организация, контрол и обща безопасност на продуктите“ териториален отдел за областите В., М. и В. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., Л., Г. и В. Т. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите Р., С., Р. и Т. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите В., Д. и Шумен със седалище [населено място]; териториален отдел за областите Б., Я. и С. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите С. З., Х. и К. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., П. и С. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., К. и Б. със седалище [населено място].

В административната преписка се съдържа заверено копие на Решение на МС № 346/22.05.2024г. за освобождаване на председателя и на членовете на КЗП и за определяне на състава на КЗП (л.13), с която е освободен С. А. като председател на КЗП и е определен нов председател –М. А. Ф.. Представено е и служебно досие на жалбоподателя по чл. 17 от ЗДСл (от л.14 до л. 81).

С определение № 4867/13.02.2025г. на л.82 са дадени указания на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания акт, както и ако оспорващият твърди, че липсва реално съкращаване на щата – следва да го установи.

По делото е приобщена административната преписка, представени са писмени доказателства от жалбоподателя (три броя извлечения от интернет страницата на КЗП (от л. 90 до л. 100), болничен лист (л.89) с молба от 28.01.2021 г., с молба от 05.05.2025 г. от ответника са представени писмени доказателства -длъжностни разписания на КЗП, в сила от 21.10.2024г. и поименно разписание на длъжностите в КЗП, в съответствие с длъжностно разписание от 21.10.2024г., длъжностно разписание на КЗП, в сила от 05.11.2024г. и поименно разписание на длъжностите на КЗП, в съответствие с длъжностното разписание от 05.11.2024г., приложена е и заповед № 376/09.01.2025г. В писмото изрично е посочено, че не са изготвяни доклади по чл. 14, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията. Новото длъжностно разписание е изготвено на основание и в изпълнение на ПМС № 378/01.11.2024г. за изменение и допълнение на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и нейната администрация (обн. В ДВ, бр. 94/05.11.2024г.). Описаните доказателства се намират от л. 108 до л. 155, от л. 159 до л. 222 са представени длъжностни характеристики на началник териториален отдел В., Х., Б., П., Р., В. Т., М., Б..

В хода на съдебното производство е прието заключение и допълнително представено на вещото лице К. Г., по изготвена съдебна експертиза (л. 261 и сл. и от л. 270 и сл. от делото, неоспорени от страните и които настоящият съдебен състав напълно кредитира като изчерпателно и обективно изготвени. От заключенията се установява, че функциите и задълженията, залежали в длъжностната характеристика на И. Г. Б. се констатира почти изцяло в длъжностната характеристика на длъжността „началник отдел“ към Главна дирекция „Контрол на пазара, Териториални отдели за областите: В., Д. и Шумен, Х., С. З. и К., Р. и Т., В. Т., П., Л. и Г., М., В. и В., Б., Я. и С., които изводи ще се обсъдят по съществото.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата от 31.01.2025г. по отношение на връчване на оспорената заповед от 17.01.2025г. - е в срок. Също по отношение на акт, подлежащ на обжалване и от лице с правен интерес, поради

което следва да се разгледа по същество жалбата.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл - председателят на КЗП.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административния акт - чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта е посочен издателят на акта, правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Изложени са фактическите и правни основания. Мотиви се съдържат в самата заповед, в която е отразено, че причина за прекратяване на служебното правоотношение е съкращаване на длъжността. Във връзка с това се констатира, че при постановяване на акта не е допуснато твърдяното съществено нарушение на административно производствените правила. Относно възражението, че заповедта и предизвестието са връчени в един час – това не е порок, което се отразява върху акта, както и не е процесуално нарушение, тъй като касае действие след издаването му /по връчването/.

Съдът намира, че заповедта е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон.

Изложеното е така, защото -ответникът не доказва реално съкращаване на длъжността. Разпоредбата на чл.106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания - не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията – „длъжност“ в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Следователно, за да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1 т. 2 от ЗДСл., трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. При изменение на разписание разписание административният орган действа в рамките на оперативната си самостоятелност, която му дава правомощие да премахва отделни длъжности, да създава нови или да прави промени в числеността на щатните бройки с цел да подобри изпълнението на отделни функции на ведомството

Доказателствената тежест за установяване на горепосочените обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствена тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

В настоящия случай и двете изисквания не са налице. Със Заповед № 376/09.01.2025г. на председателя на КЗП на основание чл. 51 от Закона за администрацията, чл.8, ал.1 и ал.2, т.4 и чл.13, т.1 от Устройствения правилник на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация е изменено длъжностното разписание, като към Главна дирекция „Контрол на пазара“ са създадени следните отдели: Отдел „Организация, контрол и обща

безопасност на продуктите“ териториален отдел за областите В., М. и В. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., Л., Г. и В. Т. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите Р., С., Р. и Т. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите В., Д. и Шумен със седалище [населено място]; териториален отдел за областите Б., Я. и С. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите С. З., Х. и К. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., П. и С. със седалище [населено място]; териториален отдел за областите П., К. и Б. със седалище [населено място]. Във връзка с посоченото не се възприемат доводите в жалбата за нарушение на административно процесуалните правила от страна на административния орган при издаване на оспорената заповед. В действителност ответникът сочи, че не са изготвени доклади по чл.14, ал.1 от Наредбата за прилагане на длъжностите в администрацията, но това е така, защото новото длъжностно разписание е изготвено на основание и в изпълнение на ПМС № 378/01.11.2024г. за изменение и допълнение на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и нейната администрация (обн. ДВ, бр. 94/05.11.2024г.) – л. 105 от делото. Видно е от него, че съгласно §. 11 в чл. 16 са направени изменения и допълнения, като в ал.1; а) в т. 1 и 6-9 думите „регионалните дирекции“ са заменени с „териториалните звена“. Следва да се посочи, че в случая основаниято за изменение на длъжностното разписание към Главна дирекция „Контрол на пазара“ и по-конкретно създаването на отдели „Организация, контрол и обща безопасност на продуктите“ за горепосочените области е извършено със Заповед № 376/09.01.2025г. на Председателя на КЗП, в която ясно са посочени основанията за изменение на длъжностното разписание. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 51 от Закона за администрацията дейността, структурата, организацията на работа и съставът на държавната комисия и на нейната администрация се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет. Според чл. 8, ал. 1 Председателят организира и ръководи дейността на комисията, а съгласно §. 2, т. 2 от ПМС №378/01.11.2024г. е изменена т. 4 от чл. 8, ал.2, председателят на комисията утвърждава структурата на администрацията, включително създаването, преобразуването и закриването на отдели, сектори в дирекциите и в главна дирекция, както и длъжностното разписание на служителите в администрацията. Съгласно чл. 13 (изм. – ДВ, бр. 22 от 2012 г.; изм. – ДВ, бр. 94 от 2024 г., в сила от 05.11.2024 г.) специализираната администрация е организирана в една главна дирекция и три дирекции, като Главна дирекция „Контрол на пазара“ разполага с териториални звена. В конкретния случай с ПМС № 378/01.11.2024г. за изменение и допълнение на КЗП към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация (обн. ДВ, бр. 94/05.11.2024 г.) няма данни за съкращаване на длъжности, а единствено, за това че думите „регионалните дирекции“ са заменени с „териториалните звена“, която причина не подлежи на съдебен контрол, тъй като как да организира дейността си по дирекции, отдели и сектори е изключително и само в правомощието на ответника като орган по назначаването. По същество, видно от приложеното длъжностно разписание на КЗП и заключението на в.л. Г., прието и неоспорено от страните е, че всички служители заемали длъжността „директор“ в следните регионални дирекции: за областите С., Софийска, К., П. и Б., за областите В., М. и В., Г., В. Т., Р., Л. и П., Б., С. и Я., за П., С. П., Х., Кърджалии С. З., преди 10.01.2025г., **с изключение на И. Б., към 23.04.2025г. са били преназначени на длъжност „началник отдел“.** В този смисъл - от поименно разписание е видно, че лицето Е. С. Д.-Т. е преназначена

в дирекция териториален отдел за областите В. М. и В.. Ц. Х. Х. е преназначен в дирекция териториален отдел за областите Р., С., Р., Т. Д. Н. Б. е преназначена в дирекция териториален отдел за областите Б., Я. и С.. Д. К. И. е преназначен в дирекция териториален отдел за областите П., П. и С.. Вещото лице е направило преглед на справка за извършените преназначения на служители от Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. и е достигнало до извода, че всички служители са продължили да работят в КЗП, с изключение на пенсионирани Е. Ц. и А. Ш. и напусналите А. К. и М. Г.. Следва да се допълни, че видно от поименното разписание на длъжностите в КЗП към 23.04.2025г. (в сила от 05.11.2025г.) са налице незаети бройки за длъжността „началник на отдел“ за следните териториални отдела: за областите П., Л., Г. и В. Т., област В. Т.; **за областите Б., К. и П.. област Б.**; за областите В., Д. и Шумен; за областите С. З., Х. и К., област Х..

В заключението на вещото лице – е установено още, че функциите на териториалните звена към Главна дирекция „Контрол на пазара“ **почти изцяло съвпадат с функциите на регионалните дирекции към същата главна дирекция, които са съществували преди изменението на Устройствения правилник на КЗП.** Единствените разлики, които вещото лице е констатирано, се отнасят до две допълнителни функции — изготвяне на образователни материали за защита на потребителите и анализиране на състоянието на потребителския пазар на територията на съответните области — които са въведени в Главна дирекция „Контрол на пазара“ (редакция към 24.09.2024 г.). По всички останали 15 точки разминавания не са установени, напротив — функциите се припокриват изцяло. Според в.л. съществуват незначителни различия в основни задължения залегнали само в длъжностната характеристика на И. Б. -да издава НП (когато това му е възложено със заповед), за нарушения, установени на територията на регионалната дирекция и да командирова служителите на регионалната дирекция, когато е упълномощен за това. Констатираните длъжностни задължения за длъжността „началник отдел“, Главна дирекция „Контрол на пазара“, отдел Териториални отдели за горесцитираните области са да организира проверки във връзка със сигнали и жалби на потребителите и изготвя мотивирани становища и да изпълнява други задачи, свързани с областите на дейност на длъжността. Съществува различие в изискванията за заемане на длъжността, като минималната образователна степен на жалбоподателя е „магистър“, докато в длъжностната характеристика за новата длъжност е „бакалавър“, т.е. изискванията са били занижени.

Следователно - съдът напълно се споделя извода на вещото лице, че като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, двете длъжности не се различават нито в значителна степен, нито в съществена степен. Това е така и защото след изследването на длъжностните характеристики за

посочените две длъжности, вещото лице констатира, че целта на съпоставяните длъжности е еднаква, а именно: да управлява и организира контролната и административна дейност на територията на в единия случай на „дирекцията“, а в другия случай на „отдела“ по нормативни актове, свързани с правомощията на КЗП. При извършеният анализ на преките задължения за длъжностите, както вече беше посочено по-горе вещото лице констатира само две различия, които се намират в т.19 и т. 22 (приложение 2 към съдебната експертиза л.277 и сл. от делото).

С оглед изложеното – се достига до извода, че съкращаване на длъжността не е осъществено реално, при което разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е неприложима, а издадената на това основание заповед е материално незаконосъобразна.

По възражението на жалбоподателя за неспазване на изискванията на чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда, съдът намира същото за неоснователно. На първо и на важно място – по ЗДСл. закрилите по КТ са неприложими. Отделно безспорно, че към момента на издаване на оспорената заповед решение на ТЕЛК, с което се установява заболяване, което да попада в обхвата на Наредба № 5 от 20.02.1987г. Видно от представения болничен от 17.01.2025г. (л.89) е, че се касае за временна неработоспособност, поради придружаване и гледане на дете до 18 годишна възраст. Такава закрила не следва и от цитираното в жалбата решение от 09.03.2017г. по дело С-406/2015 на Съда на Европейския съюз /СЕС/, съгласно което в хипотезата, при която член 7, параграф 2 от Директива 2000/78, в светлината на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и във връзка с основния принцип на равно третиране, не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, задължението да се спази правото на Европейския съюз изисква приложното поле на националните правила за закрила на лица с определено увреждане работещи по трудово правоотношение, да се разшири за да се ползват от тези правила за закрила и държавните служители със същото увреждане. Разгледаният от СЕС случай касае служители с определено увреждане, с което работодателят/органът по назначаването изначално е запознат, а не се отнася до закрила поради инцидентно възникнала временна неработоспособност поради общо заболяване, каквато е налице в настоящия случай. Следователно прокламираният в решението на СЕС принцип на равно третиране на работниците/служителите наети по трудово правоотношение и държавните служители, има отношение към хипотезата на чл. 333, ал. 1, т. 3 от КТ регламентираща закрила при уволнение на работник или служител боледуващ от болест определена в Наредба на министъра на здравеопазването /Наредба № 5 от 20.02.1987г. за болестите, при които работниците боледуващи от тях имат особена закрила съгласно чл. 333, ал. 1 от Кодекса на труда, от каквото няма данни, а не се и твърди жалбоподателя да страда. В този смисъл е и решение № 13700/08.11.2018 г., постановено по адм. д. № 8499/2018 г. по описа на ВАС, Петчленен състав, II

колегия. Неправилно е позоваването на решение № 5818 от 02.06.2023 г. по адм. дело № 133/2023г. на ВАС, тъй като случая касае лице с увреждане, на което заболяването му попада сред заболяванията посочени в чл. 1, ал. 1 и в частност по т. 3 от Наредба № 5 от 20.02.1987г.

Съдът приема за основателни оплакванията в жалбата, че, заповедта е издадена в противоречие с целта на закона и в нарушение на принципа по чл.6, ал.1 АПК, който задължава административният орган да упражнява правомощията си добросъвестно и в съответствие с преследваната от закона цел, което е самостоятелно основание за отмяната по чл. 146, т. 5 АПК. Нарушено е изискването и на чл. 6, ал., ал. 2 - 5 от АПК. При засягане на правата на Б. с извършената промяна в длъжностното разписание, поради което е следвало да се приложат същите мерки, както за останалите държавни служители в съответните административни звена, които са по-благоприятни и за него - като например отправяне на покана за преназначаване на друга длъжност в новосъздадените структури на администрацията и съответно при негово съгласие да бъде преназначен на длъжност- „началник на отдел“. В тази връзка по делото се събраха доказателства, че всички регионални директори с изключение на И. Б. са преназначени на длъжност „началник отдел“ на Териториални отдели. Това твърдение се подкрепи и от заключението на вещото лице. Действително изцяло в преценката на органа по назначаване е дали ще предложи друга длъжност на дадено лице или не, както и изцяло е в преценката на органа по назначаване, има ли друга подходяща длъжност или не. Тази негова преценка, обаче, при упражняване на оперативната му самостоятелност, не следва да е в противоречие с основополагащи принципи на АПК и в нарушение на преследваната от закона цел.

Съдът прави констатацията, че посоченото поведение на ответника – води на извода, че заповедта е издадена в преследване на друга цел, а не на законоустановената. Целта е била да се отстрани персонално оспорващия, а не да се запази правоотношение със същия на друга длъжност, както е станало с останалите му колеги.

Следователно е налице недобросъвестно упражняване на правомощията на органа по назначаването, който е игнорирал факта, че правото му на преценка винаги е ограничено от преследваната от закона цел. Нарушаването на изискванията за упражняване на оперативната самостоятелност прави акта несъответен на целта на закона, което представлява отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. В този смисъл са например решение № 10737 от 10.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5099/2024 г., II о., решение № 7645 от 19.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4707/2024 г., II о. и др.

С оглед изложеното – жалбата е основателна. Заповедта като материално незаконосъобразна следва да се отмени и с оглед изхода от спора по чл. 143, ал.1 от АПК искането в жалбата за присъждане на направените по делото разноски е основателно. Същите са по списък в размер от 2 250 лева. Жалбоподателят е

представяван от адвокат по делото, като видно от приложения договор за правна защита и съдействие (л.258 от делото) договореният размер на адвокатското възнаграждение е в размер на 2000 лева, платено в брой при подписване на договора за правна защита и съдействие и 250 лв. (л.236 от делото) за възнаграждение на вещо лице, за които са представени доказателства за плащането им. Съдът споделя възражението, че претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева се явява прекомерно, поради което следва да бъде намалено на 1000 лева, съобразено с минималния размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София – град

Р Е Ш И:

По жалба на И. Г. Б. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.4, със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет.партер.

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразна ЗАПОВЕД № 5/17.01.2025г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на лицето за длъжността „Директор“ на Регионална Дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция „Контрол на пазара“.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите с адрес [населено място], [улица], № 1 да заплати на И. Г. Б. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.4 сумата от 1250 (хиляда двеста и петдесет) лева, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Преписи на страните.

СЪДИЯ: